

Číslo 6
Jaro 2023

VRANOVICE

KELČICE

Hasiči oslavili 120 let

Fotoreportáž na str. 22-23

Obecní zpravodaj

Kronika roku 2022

4-5 Zprávy ze školky

Co se dělo v roce 2022 v naší mateřské škole?

6-7 Z drsného severu

Představujeme nové zastupitele:
Jana Grussmanna...

8-9 Modelář a moderátor

...a Jana Chytila

SLOVO STAROSTKY

Milí sousedé,

nový obecní zpravodaj vydáváme více než po roce a tak jsme ho pojali jako kroniku všech událostí, které se u nás odehrály.

Zpravodaj proto obsahuje nejen aktuální zprávy a oblíbené rozhovory, ale hlavně rozsáhlou fotoreportáž z našeho bohatého společenského života. Věřím, že vás potěší a pobaví, a možná se bude hodit i při příštím výročí hasičů nebo srazu rodáků, abychom si mohli zavzpomínat, jaké to u nás v roce 2022 bylo.

Z fotek je zřejmé, že to byl milý a veselý rok, a proto musím opět (a moc ráda) poděkovat všem, kteří se na organizaci všech akcí podíleli, ať už šlo o Hasiče, Zahrádkáře, Skaláky nebo další dobrovolníky. Bez vás by to nešlo!

Velké poděkování si zaslouží i zaměstnanci obce. Jejich práce mnohdy není vidět, protože se starají o věci, které jsou přirozené a k životu obce patří. Ale kdybychom je neměli a museli se spolehnout na služby externích firem, teprve bychom poznali, jak je jejich práce důležitá, protože pro ně není jen zaměstnáním, ale dělají ji opravdu dobře a s láskou k obci.

Po loňských volbách máme nové zastupitelstvo. Jsem ráda, že pokračujeme v dřívější tradici a i když někdy máme rozdílné názory, nakonec se vždycky dohodneme, táhneme za jeden provaz a snažíme se společně pracovat tak, aby to bylo přínosné pro obec i každého našeho občana.

Letošní rok nebude jednoduchý pro nikoho z nás a ani pro obec: inflace drtí rodinné rozpočty i obecní kasu. Naší výhodou je, že jsme v minulých letech hospodařili dobře a odpovědně, naše finance jsou v dobrém stavu a můžeme použít to, co jsme dříve ušetřili. Takže můžeme investovat například do nového veřejného osvětlení, které nám přinese nejen „lepší světlo“, ale do budoucna další úspory. A můžeme si dovolit provozovat obchod, i když zatím ještě nevíme, jestli a kolik na něj budeme muset doplácet. Tak trochu to záleží na každém z nás, kde budeme nakupovat...

Přeji Vám hezké jaro a dobrý rok.

Irena Blažková

Potraviny U Dálnice: Otevřeno!

Obec vstoupila na horkou podnikatelskou půdu. Po zavření obchodu ve Vranovicích se zastupitelé rozhodli udělat vše pro jeho obnovení a dobrá věc se podařila.

Dohodli jsme se s firmou COOP HB, která má síť obchodů v menších městech i na vesnicích. Obchod teď provozuje obec jako takzvanou frančizu. Firma zajistila vybavení a stará se o zboží, obec platí prodavačky, energie a nájem. A dostává za to 16 procent z tržeb.

Jde o pilotní projekt v regionu, takže zatím nikdo netuší, jaké budou ekonomické výsledky. Jistě budou záležet i na tom, jestli se místní obyvatelé zachovají jako obecní patrioti a část svých „velkých nákupů“ přesunou z Prostějova do Vranovic.

„Na provoz se budeme snažit získat dotaci od Olomouckého kraje v rámci programu Obchůdek. Ale jsme připraveni i na to, že budeme muset na obchod doplácet. Ostatně peníze, které dostáváme od státu v rámci rozpočtového určení daní, jsou právě na to, abychom lidem zajistili kvalitní služby i v menších vesnicích. Je to podobné jako třeba s poštou, na kterou taky každý rok přispíváme 150 tisíc. Ale má to smysl

Kdy máme otevřeno?

Pondělí	6:30–16:30
Úterý	6:30–16:30
Středa	6:30–16:30
Čtvrtek	6:30–16:30
Pátek	6:30–16:30
Sobota	7:00–11:00

a máme to ve svých rukou, což je pro nás výhodné, zvláště když teď vidíme, jak se ruší jedna poštovní pobočka za druhou,” vysvětlila starostka Irena Blažková.

Pomoc přislíbil i námětek hejtmana Olomouckého kraje Jan Šafařík, který se přijel osobně do našeho obchůdku podívat. „Provoz malých provozoven je na venkově komplikovaný. A čím menší obec, tím to je pro obchůdek finančně obtížnější. A proto hledáme možnosti jak je podpořit nebo jak provozovatelům ulehčit jejich život.“

Do nově otevřeného obchodu se přijel podívat i náměstek hejtmana Olomouckého kraje Jan Šafařík (druhý zleva) a poslanec Karel Smetana (vpravo)

Výročí hrdiny z Vranovic

Před 110 lety, 20. ledna 1913, se ve Vranovicích narodil válečný hrdina, poručík Jan Marek.

Za 2. světové války se zapojil do domácího odboje a působil ve zpravodajské skupině Clay-Eva. Zemřel po potyčce s gestapem na začátku roku 1945.

Za své hrdinství dostal Československý válečný kříž in memoriam.

Nové veřejné osvětlení ušetří a lépe posvítí

V druhé polovině letošního roku čeká Vranovice–Kelčice kompletní modernizace veřejného osvětlení. Místo současných 122 svítidel jich budeme mít celkem 140, spotřeba energie se přesto díky nižšímu příkonu výrazně sníží. Na vstupní investici si osvětlení brzy „vydělá“ a pak už bude přinášet jen úspory.

Zatímco dnešní soustava spotřebuje 36,9 MWh ročně, po rekonstrukci se spotřeba sníží na pouhých 4,6 MWh. Je to dáno nižším příkonem a zároveň možností světla automaticky regulovat a v pozdních nočních hodinách snížit intenzitu svícení. To bude znamenat roční úsporu elektřiny o 87 % a investice se po odečtení dotace vrátí za pět až šest let.

Nové osvětlení přinese i další výhody – nebude se muset tak často opravovat (životnost svítidel je kolem 25 let) a zlepší takzvanou světelnou pohodu. „Použitá LED technologie umí nasměrovat světelný tok přesně na požadované místo nebo oblast, aby zbytečně neosvětlovala fasády okolních domů. Změní se i barva vyřazovaného světla, která výrazně potlačuje nežádoucí modrou složku škodící lidskému zdraví,“ vysvětluje autor projektu Martin Jurečka z brněnské společnosti Sunritek. LED technologie zároveň odstraní světelný smog – nová svítidla nebudou zářit takzvaně do horního poloprostoru a můžeme se těšit, že na noční obloze uvidíme více hvězd.

Samotnou stavbu bude mít na starost olo-

moucká firma ELNERMONT, která vyhrála výběrové řízení. Jistě ji odvede kvalitně, má za sebou desítky podobných projektů. „Jen vloni jsme zmodernizovali veřejné osvětlení například v Březové nad Svitavou, Líšné nebo Šumvaldu a vybudovali jsme osvětlení cyklostezek u Lanškrouna a Újezdu,“ upřesňuje Marek Jurášek ze společnosti ELNERMONT.

Za nové osvětlení zaplatí obec 2 miliony, z toho 900 tisíc se do obecní kasy vrátí díky dotaci Ministerstva průmyslu a obchodu. „Přinese nám to nejen úspory energie a tedy i financí a kvalitnější nasvícení, ale hlavně zvýšení bezpečnosti,“ těší starostku Irenu Blažkovou.

VS

AKCE V ROCE 2023

- 5. 5. Stavění máje
- 27. 5. Kácení máje a dětský den
- 10. 6. Zahájení sezony na Skale
- 18. 6. Setkání seniorů
- 22. 7. Stanování na Skale
- 12. 8. Skalácká vařečka
- 25. 8. Předhodové posezení v Kelčicích
- 26. 8. Hodový pohár
- 2. 9. Ukončení sezony na Skale
- 8. 9. Předhodové posezení ve Vranovicích
- 21. 10. Skalácká drakiáda
- 28. 10. Lampionový průvod
- 18. 11. Stavění vánočního stromu ve Vranovicích
- 25. 11. Vánoční tvoření na Salaši
- 25. 11. Rozsvícení vánočního stromu ve Vranovicích
- 2. 12. Rozsvícení kaple v Kelčicích
- 23. 12. Výšlap na Předíně
- 24. 12. Krmení zvířátek

Nová tvář na obci

Obecní úřad má novou posilu. Martina Oralová z Hrušek teď pomáhá se záplavou administrativy a zároveň se zaučuje, aby nahradila účetní Jitku Páleníkovou po odchodu do zaslouženého důchodu. Kvalifikaci k tomu má opravdu kvalitní – bakalářský titul z Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Kdo nás zastupuje?

V loňských komunálních volbách jsme si zvolili nové zastupitelstvo, které teď řídí obec ve složení Irena Blažková (starostka), Milan Ošťádal (místostarosta), Jan Grussmann, Lenka Hrudová, Jan Chytil, Petr Lorenc, Tomáš Nováček a Milan Ošťádal. Na své zastupitele se můžete kdykoliv s důvěrou obrátit.

AKTUALITY

KOLIK BUDEME PLATI ZA ODPADY?

Třídění odpadů, pro které vytvořila obec unikátní podmínky (kontejnery na tříděné odpady máme doslova na každém rohu) se každoročně zlepšuje. Obec přesto platí každým rokem víc za odvoz a skládkování směsného odpadu. Vloni jsme za odpady zaplatili rekordních 946.686 Kč, poplatky obyvatel přitom pokryly jen 42,9 procenta z této částky, konkrétně 405.792 Kč. Je to tím, že tzv. skládkovné průběžně roste, svůj podíl na tom mají ale i někteří občané, kteří do svých popelnic dávají například stavební suť nebo další odpady, které by měli odvézt do sběrného dvora.

„Musíme se nad tím všichni zamyslet, od zastupitelstva až po jednotlivé občany. A nejen zamyslet, ale také náš přístup k odpadům změnit. Jinak se může stát, že budeme muset poplatky zvednout ze současných 700 korun na tisícovku nebo i více,“ vyzývá starostka Irena Blažková.

DRÁTY PŮJDOU DO ZEMĚ

Čekají nás další stavební práce, které přinesou dočasné problémy, ale ve výsledku nám ulehčí život.

Společnost EG.D připravuje ve dvou lokalitách přemístění nadzemního vedení elektrické energie takzvané „do země“. Týkat se to bude okolí bývalé školy ve Vranovicích a okolí hřiště u hasičů v Kelčicích.

„Přínosem bude nejen další část obce bez drátů, ale hlavně snížení výpadků elektřiny při větrných kalamitách,“ těší se starostka Irena Blažková.

ZÁPIS DO ŠKOLKY

Zápis do Mateřské školy Kelčice pro školní rok 2023/24 proběhne ve čtvrtek 4. května od 14 do 16 hodin v budově MŠ, kdy bude ve školce také den otevřených dveří.

Rodiče a zákonní zástupci, nezapomeňte na průkaz totožnosti a rodný list dítěte. V případě dotazů volejte na telefonní číslo 721 773 170.

**MATEŘSKÁ
ŠKOLA**
VRANOVICE KELČICE

Rok ve školce plný poznání a dobrodružství

Nový rok 2022 nám zpočátku přinesl ještě covidová opatření, ale na první volné divadelní představení jsme se vydali již v únoru. Autobus nás naložil přímo u budovy mateřské školy a odvezl do divadla v Prostějově na báječné představení o mašinkách a pejscích. Prožili jsme slavnostní okamžiky, shlédli příběh se šťastným koncem a odnášeli jsme si hezký zážitek. Některé děti zažily takové divadlo úplně poprvé.

BÁJEČNÁ ZAHRADA

Mezitím se přiblížil čas, kdy březen začíná pouštět zimu pryč svými vrátky. V rámci environmentální výchovy jsme popadli zahradní nářadí a na školní zahradě, kde si děti strašně rády hrají, jsme se pustili do úpravy záhonků. Zaseli jsme mrkev, kedlubny, ředkve, hrášek, později i rajčata, děti si také pochutnávaly na krásně červených jahodách. Květiny zase přilákaly motýly a berušky.

Naše školní zahrada je místem, kde mají děti dostatek pohybu, kde si hlavně hrají, tvoří v písku, jezdí s auty, převážejí přírodniny, kterých je zde dostatek pro jejich nápady, budování, fantazii, pozorování a zkoumání.

Takovou podporou představ o tom, co je kolem naší planety Země a co je vesmír, bylo představení Sférického kina ve školce, doplněné promítáním pohádek v obrovském nafukovacím stanu.

VELIKONOCE A PAPOUŠCI

V dubnu jsme si také užili hudební vystoupení pana Marka Soldána s názvem Hudební abeceda, při kterém děti vytahovaly z kouzelného pytlíku písmena a s panem Markem vždy objevili písničku, kterou jsme si společně dle obrázků zazpívali.

A když nastal velikonoční čas, nastaly dny plné tvoření, zdobení a aranžování. Naučili jsme se velikonoční koledování a také porozumění tradicím.

Hudební vystoupení Marka Soldána děti nadchlo

Po Velikonocích ve školce proběhl ekologicko-chovatelský program s názvem Od záchranných programů k chovatelství, který děti seznámil s různými druhy ptáčků a hlavně papoušků, jejich výskytem, popisem a zajímavostmi z jejich života. Také jsme poznávali jejich mláďata a rozpoznávali hlasové projevy jednotlivých opeřenců. Na závěr si odvážné děti mohly některé ptáčky podržet na ruce. Tento ekologický program byl velice zajímavý a poučný.

DO METRA NA FERDU

Protože děti mají rády nejen divadlo, ale i filmy, vydali jsme se na Ferdu mravence do kina Metro v Prostějově. Všechny postavičky ve filmu byly úžasné, ale přesto vyhrál brouk Pytlík a u holčiček Beruška.

Konec dubna byl pro čtyřleté a starší děti začátkem devítihodinového kurzu plavání v ZŠ Dr. Horáka v Prostějově. Plavání si děti užívaly plnými doušky, některé bojácné děti ztratily ostych z vody a smích si všichni užili dost. Dopravu na plavání nám uhradila obec, moc děkujeme.

V květnu si děti prožily pohádkové chvíle s Divadlem plyšového medvídky, které nám v mateřské škole představilo pohádku O zlobivé notě. Děti se zapojily do pohádkového příběhu plného zpívání, pohybu a tance.

Hned další den jsme měli společné focení, focení předškoláků a samostatné focení kamarádů na školní zahradě.

Poslední květnový den se děti seznámili s kanisterapií – pejskem Miou, který umí pomáhat handicapovaným dětem, umí je potěšit i zahrát.

ROZLOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY

Na konci školního roku jsme se rozloučili s předškoláky programem, který

Sranda musí být! Poznáte kosmonauta?

si děti připravily pro rodiče. Po programu dostaly upomínková trika, diplomy, pamětní listy a knihu. Pak přišlo na řadu opékání buřtíků, hry a rozloučení.

Poslední akcí loňského školního roku byl společný výlet s rodiči do Zoo Vyškov a dětem začaly prázdniny.

PRÁZDNINOVÉ INVESTICE

V době prázdnin proběhla další investice financovaná obcí – firma nám na střeše instalovala hromosvody, což přispělo k dalšímu zvýšení bezpečnosti našich dětí.

Prázdninový provoz pro děti jsme zahájili 22. 8. 2022 a pokračoval až do začátku nového školního roku.

NOVÁČCI SI ZVYKLI RYCHLE

V září starší děti odešly do základní školy a nastoupily mladší děti, pro které bylo v mateřské škole vše nové. Aby se u nás cítily jako doma, bylo důležité se dobře seznámit a navázat kontakt. Vytvoření dobrého vzájemného vztahu, jak mezi dětmi a dospělými, tak mezi dětmi navzájem, z nás všech udělalo dobrý kolektiv. Pro děti je velmi důležité seznámit se i s prostředím školy, prozkoumat třídu se všemi hračkami,

hygienické zařízení, jídelnu, lehárnu a všechny ostatní místnosti. Je moc hezké, jak se starší děti o své mladší kamarády starají a vlastně nevědomky jim částečně nahrazují mámu nebo tátu. Netrvalo dlouho a naše školka se pro naše nové kamarády stala místem, kam se všichni těší.

PODZIM PLNÝ BAREV

Po vzájemném seznámení jsme se v říjnu vydali na divadelní představení Pohádky o mašinkách, které jsme si pak sami vyrobili.

Podzim je plný barev, zralých plodů a kouzelných změn v přírodě. Je velmi inspirativní a tak dětem nastal krásný čas pro výrobu zvířátek z kaštanů, pavoučků a netopýrů, ježků, draků a výrobků z listů.

U vchodu do školky nás hlídal velký Podzimníček vyrobený z přírodnin objevených v lese. K tomu jsme si vyřezali dýňová strašidélka a udělali výzdobu z dýní, podzimních kytěk a různých podzimníků vyrobených dětmi.

Zbylé kaštiny, žaludy, bukvice, tvrdý chléb a mrkev jsme společně zanesli do krmelce pro zvířata. Na školní zahradě také sypeme zrní ptáčkům.

Čert si do pekla nikoho nevzal, zato Mikuláš přinesl dětem moc dobrých dáreků

Ve školce jsme si užili i Halloween. Tyto dny byly plné soutěží, trénování přes překážky, závodění a závěrem stvoření mumií.

Děti musely být moc hodné, protože dostaly krásnou mikulášskou nadílku. Také vánoční hudební vystoupení pana Soldána bylo o vánočních koledách a zpívání. Rok 2022 skončil ve školce vánoční besídkou a můžu vám všem říct, že z dáreků, co přinesl Ježíšek, měly děti velikou radost.

Jana Dostálová
ředitelka mateřské školy

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA A DÁRKY OD JEŽÍŠKA

Přišla zima a s ní čertíci, andělé a Mikuláši. Nacvičili jsme vánoční koledy, které jsme zpívaly u rozsvícení vánočního stromčeka ve Vranovicích. I do školky přišel Mikuláš s čertem a andělem.

MATEŘSKÁ
ŠKOLA VŘANOVICE KKLČICE

Nacvičujeme koledy, Vánoce se blíží

Halloween přinesl do školky spoustu radosti, zajímavých aktivit...

...a samozřejmě i trochu strašení

Jan Grussmann: Z drsného severu na úrodnou Hanou

Životní putování Honzy Grussmanna (62) by se dalo rozdělit na tři části: Vyrostl na „divokém severu“ v Bohumíně, odkud odešel studovat do Brna a na Brněnsku prožil dalších dvacet let. Pak se za svou současnou manželkou přestěhoval na její rodnou Hanou.

Dětství jste prožil na Ostravsku, to si Hanáci asi ani neumí představit...

Ale já si ho jako kluk užil skvěle! V té době tam sice bylo ještě černo ze všech kouřících komínů, ale nám to připadalo normální – po škole jsme vypadli ven a do večera o nás rodiče nevěděli (směje se). A babičky jsem měl na vesnici na Novojičínsku, u nich na statcích a v okolí jsem si zase užíval přírodu.

VZPOMÍNKY NA OKNO DO SVĚTA

Na co si z Bohumína nejvíce vzpomínáte?

Bydleli jsme u nadjezdu nad železniční trať, kousek od nádraží. Bohumín je velkou železniční křižovatkou, je tam snad 30 kolejí vedle sebe. Chodívali jsme na takovou lávku, která přes všechny ty koleje vedla, a koukali, jak vlaky přijíždí a zase odjíždí někam do neznáma. Pripadalo mi, že je to okno do světa a toužil jsem se do toho světa taky podívat.

Jezdíte tam ještě někdy?

Do Bohumína pořád jezdím za rodinou a sleduji, jak se ten kraj mění. Když se v devadesátých letech začalo investovat do ekologie, hned se mi zdálo všechno zelenější než v Brně. Dříve tam bylo životní prostředí hodně utiskované, ale když se ze dne na den začalo více dbát na ekologii, tak příroda jakoby povyskočila, všechno bylo krásně zelené. Proměnilo se celé Ostravsko a s ním i Bohumín, v parku vyrostly nové sportoviště, krytý bazén. Kdybych už nadobro nezapustil kořeny ve Vranovicích-Kelčicích, neměl bych problém se tam vrátit.

„Rád bych něco udělal pro sjednocení obce. Pořád cítím u starousedlíků nevraživost k lidem z druhé vesnice. Chtěl bych přispět k hledání řešení pro všechny.“

NEOBVYKLÉ PODNIKÁNÍ

Ale už se nevrátíte – drží vás tady vaše rodina i podnikání. Všichni ví, že máte firmu, ale mnozí asi netuší, co vlastně děláte.

Mechanické zabezpečovací systémy.

Zkuste to přeložit pro obvyčejné smrtelníky.

Vyrábím například rolovací mříže do supermarketů nebo do bank nebo speciální brány domů. Když jsme vstoupili do NATO, tak jsme dělali hodně zakázek pro vojsko, které fungovaly v režimu utajení.

Jak jste se k tomu dostal?

Docela oklikou. Po škole jsem dělal ve dvou výzkumácích, po revoluci něco kolem marketingu, pak jsem se motal kolem aut a nakonec jsem skončil ve firmě, která produkovala to, co dělám dnes. Ale zažil jsem podobný příběh jako hodně lidí v devadesátých letech – vedení firmu vytunelovalo. Ve firmě nás pracovalo jedenáct a bylo mi líto, aby všechno úsilí přišlo vniveč, tak jsem nějaký čas bojoval se správcem konkursní podstaty a firmu se podařilo zachránit. S kamarádem jsem založil eseróčko a vzal to pod sebe.

Dařilo se vám?

Chytili jsme dobu, kdy bylo nejvíce zakázek – stavělo se hodně supermarketů a tam nás potřebovali. Ale to už je dávno pryč. Zaměstnanci postupně po dohodě odešli – skončila taková ta „sériová“ výroba, už jsem je nemohl udržet. Když nebyla práce, měl jsem lidi doma třeba tři měsíce a bylo to příšerné, platit odvody a držet celou firmu. Teď už dělám sám na sebe, hlavně různé speciální zakázky. Ale s některými bývalými zaměstnanci spolupracuji dodnes – když mám náročnější zakázku, tak mi pomáhají.

Mnozí čtenáři si asi neumí představit, v čem vaše práce spočívá.

Když mi někdo zadá zakázku, musím všechno vymyslet, nakreslit si to, spočítat a pak vyrobit. Dílnu mám v Brodku, tam všechno vzniká.

A pak tu „mříž“ musíte nainstalovat, takže jste třeba přes noc sám v provozovně nebo dokonce v bance...

Ale s ochrankou. Žádné zlaté cihly doma nemám (směje se).

Říkáte, že zakázek ubývá... Nepřemýšlel jste někdy, že zkusíte podnikat v jiném oboru?

To nikdy. Práce je sice méně, ale je pestrá – začínám s tužkou a papírem, pak to zpracuji v počítači, řeším ekonomiku, sám si všechno nakupuji, hodně cestuji a k tomu ještě manuální práce v dílně, takže se rozhodně nenudím. I když právě ta manuální práce je rok od roku náročnější, přece jen už je mi přes šedesát...

Přesto každé ráno vstanete a jdete vyrábět...

Baví mě řešit právě ty speciální úkoly, které po mně teď zákazníci chtějí. Třeba zakázku na posunutí čtyřtunové brány, kterou žádná firma nechtěla vzít, protože to byl v podstatě neřešitelný úkol. A člověk má radost, když to dokáže vymyslet, propočítat, sehnat materiál a vyrobit...

**ZASTUPITELSTVO?
CHCI NĚCO UDĚLAT PRO OBEC**

V práci trávíte celé dny a někdy i víkendy. Co vás motivovalo k tomu, že jste kandidoval do zastupitelstva?

Zakázku od obce asi nikdy nedostanete...

Obec se stala mým domovem a tak mi přišlo přirozené pro ni něco udělat. Chtěl jsem hlavně podpořit starostku, která to dělá opravdu dobře. Třeba to, jak umí získat dotace. I když je to vidět na každém kroku, pořád jsou tady nějaké „tlaky“ proti ní. Tak jsem se rozhodl, že nabídku přijmu a když mě lidi zvolí, tak jí pomůžu prosazovat všechny potřebné projekty.

Což se podařilo, občané vás do zastupitelstva zvolili.

V tu chvíli jsem si řekl, že bych rád něco udělal i pro sjednocení obce. Pořád ještě tady cítím u starousedlíků nějakou nevraživost.

vost k lidem z druhé vesnice. Já bych chtěl naopak přispět ke spojování lidí a hledání řešení pro všechny. Abychom se nezabývali prkotinami, které nás rozdělují, ale naopak abychom se sjednotili při řešení problémů, které pomohou všem – třeba právě při provozování obchodu, který potřebují obyvatelé Vranovic i Kelčic.

Jako zastupitel už máte za sebou první měsíce. Jak je hodnotíte?

Na jednání zastupitelstva jsem byl překvapený – čekal jsem, že tam bude mnohem více konfliktů. Ale musím říct, že fungujeme jako tým – smýšlení zastupitelů je obdobné. Není tam nikdo, kdo by si hrál pro sebe nebo pro nějakou skupinu lidí, ale snažíme se pracovat pro všechny.

DĚTI JSOU RADOST A MOTOR

Máte firmu, jste zastupitel. Zbývá vám nějaký čas i na relaxaci nebo koníčky?

Volný čas se snažím věnovat vnučce, která s námi bydlí. Teprve teď si uvědomuji, že když jsem vychovával syna, tak byl člověk od rána do večera v práci a na rodinu moc času nezbylo, což je samozřejmě špatně. Takže o to víc se snažím věnovat vnučce a i dalším vnukům. A užívám si to a uvědomuji si mnohem více než dříve, že děti jsou radost a motor, který člověka rozhýbá.

Co s vnučkou podnikáte?

Máme takovou partu kamarádů, všechno babičky a dědečci, a užíváme si vnučata společně. V zimě jezdíváme na lyže, v létě do přírody na nějakou chatu. Šest dospělých a naposledy s námi bylo devět vnučat.

To jsou víkendy nebo dovolené, ale co děláte odpoledne po práci?

Občas sednu na kolo a už jezdíme i s vnučkou. Mimo jiné po nové cyklostezce, která je parádní. Díky ní jsem se dostal do míst, která jsem ani neznal. A hlavně mám radost, že je to bezpečné pro děti. Když jsem jel s vnučkou po cestě, měl jsem pořád strach, teď si můžeme kolo pořádně užít.

Vladislav Sobol

Jan Chytil:

Vášnivý modelář se „našel“ v moderování

Honza Chytil (49) se do Vranovic-Kelčic přiznal před 20 lety. „*Musím se přiznat, že svůj dnešní domov jsem do té doby znal jen ze směrovky na dálnici,*“ směje se dlouholetý sportovec a celoživotní modelář. Zvykl si ale rychle, užívá si přírodu i akce pro veřejnost. Brzy se do nich v dresu Zahrádkářů zapojil i jako organizátor a postupně s překvapením zjistil, že nemá problém vystoupit z davu a vzít si do ruky mikrofon. A tak ho známe všichni, jako pohotového moderátora a autora mnoha bláznivých soutěží.

Tak to máte už od dětství? Myslím to moderování, že se nebojíte vystoupit před lidmi a něco organizovat?

Vůbec ne, tohle jsem v sobě objevil až tady. Jako kluk jsem byl hlavně vášnivý modelář, a to je spíš tichý koníček, při kterém žijete se svým modelem celé dny o samotě.

Hodně sousedů asi o vaší modelářské zálibě ví, hlavně ti, kteří vás někdy navštívili a viděli spoustu modelů ve vitrinách. Ale mnozí možná netuší, že je to i vaše zaměstnání.

To ví jen málokdo, je to ještě hodně čerstvé. Patnáct let jsem dělal správce sportovní haly v Prostějově, ale v poslední době už jsem cítil, že by to chtělo změnu. A když za mnou přišel kamarád, který podniká v modelářině, tak jsem neváhal.

Takže děláte co?

Od prosince pracuji ve firmě MN Modelář na Plumlovské ulici v Prostějově, kde máme kamennou prodejnu i e-shop. Prodáváme modely aut, motorek, lodí, letadel, vrtulníků, ponorek..., a k tomu modelářské potřeby, lepidla, odbornou literaturu.

A co máte na starost vy?

U nás dělají všichni všechno – někdy prodávám, ale 95 procent zboží jde přes e-shop, takže chystám zboží podle objednávek, balím, připravuji ho k odeslání. Někdy jsou to opravdu fofry, třeba v prosinci před Vánocemi jsme každý den expedovali kolem 250 balíčků, někdy i 300...

ČESKÉ MODEL Y DO CELÉHO SVĚTA

Tak to jste mě šokoval – já měl za to, že stavění modelů se věnuje pár dětí v kroužcích...

Česká republika je – dá se říct – v modelářině velmoc. Máme spoustu skvělých modelářů a taky několik desítek firem, které se výrobě modelů věnují. A dělají to opravdu

dobře a kvalitně, takže jejich zboží expedujeme do celého světa. Běžně chystám balíky na Slovensko, ale i do mnoha dalších evropských zemí od Chorvatska a Řecka až po Belgii, Francii a Portugalsko. A objednávky nám chodí i ze zámoří...

Takže je to velký byznys.

Velký byznys, ve kterém je velká konkurence. Nám se daří asi proto, že máme oproti ostatním prodejčům jinou filozofii. Co najdete v našem e-shopu, to máme skladem. Což je obrovská výhoda, protože zákazníci si dneska můžou vybírat z mnoha nabídek a raději zvolí obchod, kde nemusí na dodávku čekat. Když si dneska odpoledne vyberete model, my ho zítra zabalíme a pozítří můžete stavět.

OD VLÁČKŮ K LETADLŮM A MOTORKÁM

Vy do té velké rodiny modelářů patříte taky. Je to docela neobvyklý koníček – jak jste se k němu dostal?

Začínal jsem s tátou stavěním vláček, ty měl v časech mého dětství každý druhý kluk. Posupně jsem přešel na letadýlka a teď stavím hlavně motorky v měřítku 1:12. A na „stará kolena“ mě chytla letadla, která stavím v malém měřítku 1:144. Ale nejsem vyhraněný jako někteří kolegové, kteří staví třeba jenom druhou válku nebo se specializují na Němce, Angličany... Já stavím to, co se mi líbí.

„Máme štěstí, že v obci jsou tři spolky, které pořádají krásné akce, takže se u nás pořád něco děje. Jsem rád, když se můžu setkat a pobavit s přáteli.“

Chápu, že se vám to líbí – ve vitrině se krásné modely líbí asi každému. Ale musí to být strašná piplacka...

Někdo říká, že by to nemohl dělat, že by se našel a sekl s tím. Já to mám naopak – když si sednu k modelu, tak se uklidním. Samozřejmě někdy to nejde, tak si musím dát pauzu a pokračuji třeba za tři dny... Modelaření mě naučilo trpělivosti – stavíte z malých dílků, je to skoro hodinářská práce. A zároveň zkoumáte historii, souvislosti. Mě dějepis nikdy nějak nebavil – třeba letopočty jsou pro mě španělská vesnice, ale když se dva měsíce moříte s nějakým letadlem, tak se přirozeně začnete zajímat o souvislosti.

Dva měsíce? Já myslel, že jedno letadýlko máte postavené za dva večery...

Každý model je na začátku hromada plastu. Všechno se musí nabarvit, slepit, vytmelit, vybrousit, prostě aby to nějak vypadalo. Hodně záleží na tom, jak je model složitý. Někde je třeba maličká součástka, která má na sobě pět, šest druhů barev, a ty musíte nanášet postupně, každý den jednu, aby pořádně zaschla. Když bych to zprůměroval, tak třeba motorka mi zabere 60 hodin čistého času. Většinou stavím po večerech, někdy se k tomu dostanu na půl hodiny a jindy na dvě. Když se mi daří a mám čas, tak začnu v pět a skončím až před půlnocí, jindy je půl hodiny až až a dojde mi trpělivost. Ale dá se říct, že jeden model mi zabere půldruhého měsíce, někdy i dva.

Zbývá vám čas ještě na něco jiného?

Modelaření se věnuji hlavně v zimě. Jak se trochu oteplí, začíná zahrádka, práce na Salaši, příprava akcí pro veřejnost a taky se snažím trochu hýbat. Teď už jenom na kole nebo na procházkách se psem, ale dříve jsem byl velký sportovec, přes 20 let jsem hrál aktivně basket.

ZAHRÁDKÁŘI, MŮJ ŽIVOT

Nenásilně jsme se dostali k vaší aktivitě u Zahrádkářů.

To mě hodně baví! Myslím tím pořádání akcí – jsem člen Zahrádkářů, ale žádný velký zahrádník. I když třeba skalku na naší zahradě jsem stavěl sám.

Já se chci zeptat právě na akce, které pořádáte. Co vás motivuje, abyste s přáteli pořád něco vymýšleli pro ostatní?

Máme štěstí, že v obci jsou tři spolky, které pořádají krásné akce, takže se u nás pořád něco děje. A to mám rád, ať už jsou to akce Zahrádkářů, na kterých se podílím, nebo akce Skaláků a Hasičů, kde se můžu potkat a pobavit s přáteli. Ale mrzí mě, že je pořádají pořád jedni a ti samí. Lidi se nechcou věnovat společným věcem, mladí se nezapojují... Trochu se bojím, že až naše generace skončí, budeme tady žít jako někde ve

„Zatím postupně přicházím na to, že nic není tak jednoduché, jak si člověk představuje, protože je spousta zákonů a paragrafů, které se musí dodržovat.“

městě – každý přijede z práce domů, zaparkuje auto a bude si žít na své zahradce.

Proto jste se stal zastupitelem – abyste to změnil?

Já jsem vůbec netušil, že mě lidi zvolí, byl jsem na kandidátce až čtvrtý nebo pátý. Ale když jsem dostal důvěru, tak ji nechci zklamat. Přístup lidí k pořádání akcí jako zastu-

pitel asi nezměním, ale něco bych změnit chtěl.

Už máte nějaké konkrétní návrhy, co byste chtěl změnit?

Zatím postupně přicházím na to, že nic není tak jednoduché, jak si člověk představuje, protože je spousta zákonů a paragrafů, které se musí dodržovat. Ale konkrétním příkladem je obchod – já určitě nechci, aby obchod zanikl, ale měli bychom se zamyslet, jestli není nějaké lepší řešení, než aby obchod provozovala obec a dotovala ho.

Vladislav Sobol

Aréna zastupitelů: Dva Honzové u „zpovědi“ JAN GRUSSMANN & JAN CHYTIL

Souhlasíte s tím, aby obchod provozovala obec i s rizikem, že nás to bude něco stát?

Obchod určitě. Musíme udělat všechno proto, aby obchod zůstal, protože ho potřebujeme všichni. A není to jenom o nákupech – pro starší lidi je obchod důležitý i jako sociální kontakt, vyjdou ven z baráku a potkají se s lidmi. Je dobré mít v obci takových služeb co nejvíce, jinak se z vesnice stává satelit jenom na bydlení a přespávání a to se mi strašně nelíbí.

Když to nevychází soukromníkovi, tak jsem nakloněný tomu, aby se na provozu podílela v rámci frančizy obec, protože pokud by do toho šel soukromník, tak potřebuje vydělávat, takže v každém případě bude muset mít vyšší marže. Když to bude dělat obec, stačí nám, když vyděláme na to, abychom pokryly náklady.

Ceny budou určitě vyšší než v supermarketech, ale pořád to vyjde levněji než jezdit pro každou drobnost do Prostějova, když něco člověk potřebuje narychlo k vaření oběda.

Jsem pro, abychom to na rok zkusili, aby si všechny strany oťukaly, jestli to bude fungovat. I kdybychom měli provoz dotovat, myslím, že by to pořád vyvážilo přínos pro obec. Navíc jsou dotační tituly právě pro obchody na malých vesnicích, takže i tam by se možná něco dalo získat.

Myslím, že když bude obchod provozovat obec, bude nás to stát hodně peněz. A zbytečně. Navíc bychom si asi museli vzít nějaký úvěr na vybavení. Já jsem pro, aby tady obchod zůstal zachovaný, protože ne všichni mají možnost zajet si nakoupit do Prostějova. Mluvil jsem s různými lidmi, kteří podnikají, a snažil jsem se o tom přemýšlet z různých stran. Pokud by nám objekt pan Kubiček prodal, souhlasím s tím, abychom ho koupili, samozřejmě pokud by byla adekvátní cena, protože pod ním máme obecní pozemky. Ale nesouhlasím s tím, aby obchod provozovala obec, protože jsou i jiné možnosti. Obchod bychom mohli pronajmout, třeba i nějakému vietnamskému podnikateli, proti tomu já nic nemám, a z nájmu bychom zaplatili úvěr. Nelíbí se mi ani současná varianta, že by to mělo fungovat na systému frančizy – že by obec platila panu Kubičkovi nájem, k tomu by hradila energie, platila zaměstnance, o zboží by se staral Coop a my bychom dostávali nějaké procento z tržeb. Nemyslím si, že by to pokrylo náklady, obec by to pořád musela dotovat. Abych to shrnul: Určitě to není tak, že bych byl proti obchodu. Ale myslím, že by to měl zkusit někdo jiný a ne obec.

A co pošta, na tu se doplácí dlouhodobě. Měla by ji obec zachovat?

Přiznám se, že já osobně poštu v obci moc nevyužívám, ale zase především pro starší lidi je to výborné. Hodně seniorů poštu využívá pro výběr a platby poukázek, ti to uvítají. Pošta je ztrátová automaticky, tam není jak vytvářet nějaký zisk. Snad jenom prodejem různého doplňkového zboží, ale to mi připadá trochu scestné.

Poštu občas taky využívám, když mi přijde balík nebo když potřebuji něco zaplatit. Dneska se to ale rychle mění, balíky se čím dál častěji doručují přes různé „Zásilkovny“ a peníze už většina lidí posílá elektronicky. Na druhou stranu chápu, že starší lidé takové možnosti nemají. Jsem v zastupitelstvu jenom chvíli a abych řekl pravdu, ještě na to nemám úplně jasný názor.

Měla by obec investovat, i když na to třeba právě nemá? Měli bychom vždy hospodařit jen s tím, co máme, nebo vám investice na dluh nevadí?

Záleží na tom, co je třeba řešit. Pokud to není vyloženě do spotřeby, tak je dobré investovat, nemá smysl držet peníze zbytečně na účtu.

Teď se má měnit veřejné osvětlení, což se mi velice líbí. Světla mají opravdu osvětlovat vozovku a chodníky, ale ne aby svítily na domy a fasády, to zbytečně navyšuje světelný smog. Teď máme světla sice pěkná, ale ty koule svítí zbytečně všude. Navíc spotřeba nových světél bude nižší, což se v době šilných cen elektřiny hodí.

S úvěry bych byl opatrnější, tam bych do toho šel jen v případě, že se to vyplatí nebo když je to opravdu důležité. Třeba teď, když se bude otevírat obchod a budeme potřebovat nové vybavení, tak to má smysl.

Úvěr mi nevadí, vždyť dneska spousta lidí na úvěry staví, tak proč ne obec. Je to trend. Samozřejmě záleží na ceně, ne abychom se řítili do nějaké investice bezhlavě. Ale když by to bylo potřeba, tak vzít a splácet, protože jestli na něco budeme šetřit tři roky, tak se za tu dobu může cena zvýšit tak, že už to nebude výhodné.

JAN GRUSSMANN

Představte si, že se v obecní pokladně objeví ze dne na den 20 milionů. Co by se s nimi mělo udělat?

Silnici máme spravenou, chodníky jsou udělané, kanalizace je hotová, hřiště opravené, cyklostezky vybudované... V posledních letech se v obci investovalo opravdu hodně, takže mě na první dobrou nic nenapadá. Snad jen dodělat některé věci ve Vranovicích, tam ještě infrastruktura není úplně hotová. Ale kdyby těch 20 milionů fakt přišlo, tak dáme hlavy dohromady a určitě bychom vymysleli, jak je užitečně utratit (směje se).

JAN CHYTIL

Určitě je v obci spousta věcí, které by se daly zvelebit a udělat. Problém je, že každá část obce by asi prosazovala investice pro sebe. V zastupitelstvu bych chtěl prosadit vybudování chodníku k místnímu hřbitovu směrem na Dědkovice, třeba i v kombinaci s cyklostezkou, která by mohla pokračovat dál k Určicím a do Prostějova. Hodně by se mi líbilo, kdyby se prodloužila alej, která se nedávno sázela směrem ke Skale. Chtěl bych, aby se udělala na způsob mlatové cesty až ke Skale, postavit tam pár laviček s výhledem na pole, aby si starší lidé mohli sednout, a třeba i domluvit s Povodím Moravy, jestli by neudělali jednoduchý mostek z pár klád, aby se po té cestě dostali lidé na akce Skaláků třeba i s kočárkem. A cesta by pak mohla pokračovat třeba úzkou pěšinou na okraj pole k cestě směrem k Přehrádkám. Tam směřuje hodně lidí, tak aby nemuseli chodit po silnici. Ale nápadů mám více, dá se zvelebit kde co.

Jaká jsou vaše oblíbená místa v regionu? Kam byste vzal návštěvu z Čech?

Rádi jezdíváme na zámek do Plumlova, to je pro mě nejkrásnější místo v celém regionu. Nemám ani tak na mysli interiéry zámku jako spíš jeho architekturu, úžasné umístění na skále nad vodou a vůbec celé okolí.

Asi na Plumlovskou přehradu, tam jsem prožil dětství, měli jsme tam chatu. U přehrady jsem prožíval celé prázdniny a mám to tam proležlé. Ale kamarádi spíš zvou k nám do obce na akce, které tady pořádáme. Vždycky jim říkám – pochutnáte si na makrelách, dáte si pivo, zasoutěžíte si. A kdo přijede, tak potvrdí, že je u nás veselo.

A které místo máte nejraději u nás, ve Vranovicích-Kelčicích?

Mám jich několik. Nejčastěji využíváme dětské hřiště vedle restaurace U Toma, tam často chodíváme s vnučkou. Děcka si tam pohrajou, je to bezpečné, a člověk si může po práci v klidu popovídat se sousedy. Rád chodím na Skalu do Vranovic, líbí se mi ten členitý terén a hlavně se tam vždycky sejde dobrá parta lidí. Další hezké místočko je za Salaší, taky krásné pro děti. A perfektní jsou procházky nahoru za Vranovice na přehrádky, do lesa ke studánce a vlastně až do Vincencova.

Okruh ke studánce a nahoru nad Dědkovice, kde se vám otevře krásný výhled na celou dědinu, ale i na Kosíř a Nízký Jeseník. Člověk se podívá do kraje a je spokojený. A pak samozřejmě Salaš, kde se odehrává veškerá naše činnost se Zahrádkáři.

Jaká je vaše nejoblíbenější akce v obci?

Jednu po mě nechtejte. Krásných akcí máme opravdu hodně a jednu vybrat nejde. Výborný bývá den dětí, baví mě cyklovýlet po Předíně a určitě rozsvěcení stromku. To je moc příjemná akce s krásnou sváteční atmosférou.

Protože jsem Zahrádkář, tak samozřejmě zahrádkářské akce. Ale líbí se mi i na Skale a u Hasičů, já nemám problém chodit na akce jiných spolků a když je třeba, tak jim rád i pomůžu. Z našich akcí mám nejradši kácení máje a dětský den. Vždycky se vyřádím, když chystám soutěže pro dospělé. Mám rád srandičky, tak už mi to několik týdnů před akcí šrotuje v hlavě a vymýšlím různé ptákoviny. Specifické je, že nikdy předem neprozradím pravidla soutěže – kdybych řekl, co jsem vymyslel, tak by to toho nikdo nešel (směje se). Když se akce podaří, lidi soutěží a baví se, tak mě to vnitřně naplňuje.

Velikonoční tvoření

Klubovna Zahrádkářů se před Velikonocemi zaplnila hlavně ženami

Zapojili se místní a přijely i děti z Prostějova

Přišla i nejstarší občanka Marie Coufalová

Iveta Švecová s dcerou a vnučkou

Kristýnka (uprostřed) s tatínkem a kamarádkou Kačkou

Mnohé výtvary byly opravdu výstavní kousky

Společné tvoření bylo veselé (hlavně pro děti), ale někdy i náročné aneb Jak to vymyslet?

Cyklovýlet Předinou: Zastávka na Skale

Vždy pohodová a usměvavá Lenička Ošťádalová

Cyklisti už jsou zvyklí, že na Skale díky pohostinnosti místních vždy doplní tekutiny i energii

Emily Drekslerová už se těší na občerstvení

Stavění máje

 ZAHŘÁDKÁŘI

Lojza Svoboda a jeho malí pomocníci

Nezbytné zdobení májky v režii žen a dětí...

...a pak už nastala velká chvíle pro velké chlapy

Kácení máje a dětský den na Salaši

Zahrádkáři si připravili vlastní verzi pohádky O Sněhurce a sedmi trpaslících

Týmové soustředění pořadatelů před začátkem dětského dne

Honza Chytil si připravil pro návštěvníky další ze svých netradičních soutěží jako návod, jak se člověk zaručeně nestane alkoholikem

Zahájení sezóny na Skale

SKALÁCI

Děti už se na Skalu nemohly dočkat, je to jejich ráj

Vitáskovi z Kelčic a Kašpárkovi z Vranovic u jednoho stolu aneb družba mezi oběma částmi obce v praxi. Kdo říká, že to nefunguje?

Na Skale se dobře bavili všichni: děti, jejich rodiče i babičky a dědečci

O hudební doprovod se postarali naši kamarádi z Dětkovic...

...kteří půjčili harmoniku i Janičce Vlachové z Kelčic

Skalácká vařečka

Tým rodiny Kučerů - Klárka s Michalem a jejich strejda Martin

Tým Petra Lišky

Porota koštuje a hodnotí vzorky, zapisuje a počítá Víta Šimek

4. místo: Petr Liška

3. místo: Kučerovci

Vítězný tým: Mira Drábek se svým zeťem Kamilem Plišákem

Hry bez hranic v Otaslavicích

První úkolem bylo zkoordinovat pohyb vpřed na netradičních „běžkách“ a dokázat, že lyžovat či běžkovat se dá i v létě na trávě

V druhé disciplíně se soutěžící přesvědčili, že na trávě se dá nejen běžkovat, ale i „plout na lodi“

Netradiční kajakaření vypadá jako nejjednodušší disciplína, ale tak lehké to rozhodně nebylo

Na závěr bylo nutné překonat fyzikální zákony a projet se na kole po vodní hladině

Po srdatém výkonu vybojoval náš tým 9. místo. Poslední Vřesovice zůstaly o 5 bodů pozadu, zato k 8. místu chyběl jediný bod.

**Vranovice
- Kelčice**

Sjezd rodáků

Rodáky vítali bývalí sousedé v čele s Jaroslavem Punčochářem

Sjezd rodáků přinesl desítky krásných setkání a vzpomínek

Slavnostní část akce proběhla v restauraci U Toma

Tyhle fotky budou zdobit nejen rodinný archiv po celé republice

Účastníci přivítal místostarosta Milan Ošťádal

Na zdraví, na návrat a na milá setkání

120. výročí založení SDH Vranovice

HASIČI

Mimořádná událost si žádá mimořádnou výstroj. Hasičskou uniformu vytáhli i ti, kteří už ji na sobě dlouho neměli

Slavnostní nástup...

...a průvod obcí

Chybět nemohla ani přehlídka hasičské techniky

Delegace hasičů SDH Dětkovice

Dámská část delegace SDH Otaslavice vzala oslavu za správný konec

Malá Barunka nabízí koláčky

Krum síňanka obstarala úvodní marš i taneční zábavu na hřišti

O rozruch se postaraly mažoretky ze SVČ Orion z Němčic nad Hanou

Stanování na Skale

SKALÁCI

Program pro děti připravila Verča ve spolupráci s dalšími „Skalačkami“

Stanování na Skale si oblíbili malí i velcí

Bojová porada před další soutěží

Hlavně to nepopleťte!

Jaroslav Holub s vnučkou Natálkou (vlevo) a její kamarádkou Emily

Přemysl Lehnert z Vřesovic se synem

Barunka a Kristýnka

Jsme v cíli!

Teď už jenom dosáhnout na výhru...

a pořádně si ji užít!

Odměnu si děti spravedlivě rozdělily a pak už přišlo to hlavní...

...stanování!

Hodový pohár

Příběh o tom, jak kelčickým během hasičského útoku „praskla guma“, tedy přesněji řečeno hadice

HASIČI

Josef Hrazdíra z Kelčic a hlavní rozhodčí

Na pravidla a hlavně na dobrou náladu „dohlížela“ i starostka

Zapisovatelky, rozhodčí a moderátor

Důkladná příprava týmu kelčických hasičů

Rozhodnout může každý detail, proto se musí vše prověřit

Na tváři lehký smích, hluboká v duši nervozita

Odstartováno! Chlapi, zaberte!

Ne, nikdo se neopozdil. V hasičském útoku má každý svou roli

Precizní příprava se vyplatila, našim to v závodě šlapalo

Už to vypadalo na skvělý výsledek, neštěstí ale nechodí jen po horách...

Předhodové posezení

 ZAHŘÁDKÁŘI

Zahrádkáři si opět připravili pestrý program pro děti a zajímavé úkoly pro dospělé. Tyto fotky by se uplatnily i v bulváru...

Soutěžní pochoutky a nejlepší kuchaři: zleva Boženka Coufalová, Ondra Burda (který ale nevařil, jen přebíral cenu...) a Anička Piňosová

Lampionový průvod

Večerní průvod obcí si užily hlavně děti, ale zásadní byla důkladná příprava rodičů

Na závěr společné opékání špekáčků a velkolepý ohňostroj

Náš vánoční strom

Bylo to velké dílo: Nejdříve strom vybrat...

...pak uřezat...

...zavěsit...

...a vyzdvihnout jeřábem...

...na traktor...

...který ho dopravil na vranovickou návěs.

A je tady finále: přesné umístění...

...ořezání...

...a advent může začít.

Adventní setkání zahájila starostka Irena Blažková...

...s moderátorem Honzou Chytilým

A pak už přišly na řadu děti ze školky...

...a jejich kouzelná vystoupení

Finále obstarali Mikuláš s andělem...

...kteří měli pro každého prcka hezký dárek

Vánoční dílna

ZAHRÁDKÁŘI

Tradiční vánoční dílna je příležitostí vyrobit si hezké ozdoby

Tři Grácie: Jiřinka Chytilová...

...Věra Drábková...

...a Anička Piňosová

Předvánoční výšlap na Předinu

Lenka Ošťádalová a její tradiční štrůdl

Manželé Rozsypalovi z Kelčic a Jiřinka Chytilová

Velká výprava se vydala na Štědrý den dopoledne do lesa, aby i naše zvířátka měla...

...hezké Vánoce!

Vánoční krmení zvířátek

Informace z olomouckého hejtmanství, které se hodí

Kraj založil síť míst přátelských k rodině

Rodiče, kteří potřebují během dne své dítě mimo domov přebalit, nakrmit nebo si jen odpočinout, mohou od prvního únorového dne využívat Family Point. V prostorách rodinného centra OLIVY v Olomouci ho společně s jeho provozovateli slavnostně otevřeli zástupci kraje, města Olomouce a Centra pro rodinu a sociální péči v Brně.

Olomoucký Family Point na ulici 8. května je kontaktním místem. Po celou dobu otevření ve všedních dnech od 10 do 13 hodin bude tedy rodinám k dispozici pracovnice.

Prostor i služby mohou lidé využívat zdarma. V dalších městech a místech, kde kraj tuto službu zajistí, budou Family Pointy bezkontaktní, zázemí pro péči o dítě a odpočinek však zůstane.

„Záměrem Olomouckého kraje je, aby Family Pointy působily i v dalších částech kraje, například při městských či obecních úřadech, v knihovnách, nemocnicích, centrech volného času či na nádražích,“ uvedl Ivo Slavotínek, náměstek hejtmána Olomouckého kraje pro sociální oblast.

Výhledově vznikne ve městech po celém kraji dalších deset základních Family Pointů. Součástí centra v krajském městě bude také pestrá nabídka volnočasových aktivit a poskytování potřebných informací souvisejících s fungováním rodiny.

Dobrochov vyhrál prestižní soutěž

V září 2022 byly v maďarském Balatonfüred vyhlášeny letošní ceny v evropské soutěži Entente Florale Europe (EFE). Za Českou republiku se soutěžního klání zúčastnili naši sousedé z Dobrochova a přivezli si zlatou medaili!

Českým organizátorem mezinárodní soutěže Entente Florale Europe – Evropská kvetoucí sídla je Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu, garantem české účasti a podporovatelem soutěže je Ministerstvo životního prostředí. Do aktuálního ročníku soutěže postupuje vždy loňský vítěz soutěže Zelená stuha České republiky, organizované v rámci soutěže Vesnice roku. Tu v roce 2019 vyhrál Dobrochov a po koronavirové pauze se zúčastnil evropského finálového klání, ve kterém získal zlatou medaili.

Obec se na hodnocení pečlivě připravovala nejen pro letošní hodnocení komise, ale již

pro ročník 2020, který se ale ze známých důvodů neuskutečnil. Koncem loňského června obec navštívilo 6 komisařů – zástupců všech vloni zapojených zemí (Irsko, Německo, Maďarsko, Belgie, Česká republika, Rakousko).

Obec Dobrochov se problematikou tvorby životního prostředí a práce v krajině věnuje systematicky řadu let. Důraz klade zejména na plánovitý a velkorysý přístup k vytváření veřejného prostoru, velmi dobře pečuje o zeleň v obci a jejím okolí a snaží se o ochranu a rozvíjení přírodních i kulturních hodnot okolní krajiny. Dlouhodobou práci a úsilí obce mezinárodní hodnotící komise ocenila krásnou zlatou medailí. Gratulujeme všem obyvatelům Dobrochova i starostovi obce Miloslavu Křížovi ke skvělému úspěchu!

red

TIP NA VÝLET: Po rekonstrukci se otevře Červený kostel v Olomouci

Jedna z dominant Olomouce, kterou léta využívala zdejší vědecká knihovna jako sklad knih, nebyla dlouho přístupná veřejnosti. To se ale brzy změní. Dělníci dokončují rekonstrukci, kterou začali na podzim 2020. Krásy kostela si bude moci od 17. května prohlédnout kdokoli.

Vědecká knihovna v Olomouci, která kostel provozuje, chystá několikadenní festival, kterým slavnostně zahájí provoz objektu. V kostele, který prošel kompletní rekonstrukcí „zevnitř i zvenčí“ financovanou z dotace Evropské unie ve výši téměř 130 milionů korun, bude například předčítat spisovatelka Alena Mornštajnová. Chystá se i výstava fotografií Jindřicha Štreita nebo vystoupení herců Moravského divadla Olomouc a muzikantů Moravské filharmonie Olomouc.

Zpravodaj obce Vranovice–Kelčice

Periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel: Obec Vranovice–Kelčice, 798 08 Kelčice 31, IČ 00288926

Registrační číslo: MK ČR E 23598

Redakční rada: Irena Blažková, Milan Ošřádal, Lenka Hrudová

Šéfredaktor: Vladislav Sobol

Grafika: layout Robin Caïs, zpracování čísla Vladislav Sobol

Foto: Lenka Hrudová (skoro všechny), Jan Chytil a archiv

Redakce: zpravodajvk@seznam.cz, 725 595 417

Vychází v nákladu 250 ks.

Křížovka o ceny

Čtenářům zpravodaje nabízíme další křížovku, kterou pro naši obec na míru vyrobil Karel Wiedermann z olomouckého křížovkářského kroužku Ječmínek. Luštitel, který pošle správnou tajenku a bude mít štěstí při losování, se může těšit na dárek.

AUTOR: -VEMI-	OLOMOUCKÁ TISKARNA	1. ČÁST TAJENKY	UBRÁNIT SE	POLOOPICE		SVĚŽÍ	CELNÍ KÓD ISLANDU	SEVERA- NOVO	SHAZO- VÁVAT	MISTŘÍ POPRAVČÍ	DOMÁCKY OTAKAR		INICIÁLY ZPĚVÁKA SPÁLENÉHO	DÍRA	ASUSKÝ STÁT	ANGL. ZKR. ZNAČKY PRO KONEC PÁSKY	2. ČÁST TAJENKY	OBYVA- TELKA ARABIE
ORGANICKÁ KYSLIKATÁ SLOUČENINA					SEVERSKÝ STÁT							GLAZURA						
OPATŘOVAT PODPÍSEM					BRITSKÝ NOVINÁŘ							PEVNÁ ČÁST MOTORU						
MĚŘICÍ PŘÍSTROJ						ORÁČ (ZASTARALÉ) ČÁST PTA- ČÍHO HRDLA							VÝBĚR TEKUTINA VYLOUČENÁ LEDVINAMI					
PŘÍKRÝVKA KALICHA					VYKLEŠTĚNÍ BYČÍ					CIZÍ MUŽ- SKÉ Jméno						SPZ ČES. BUDEJOVIC		
VYHYNULÝ KOČOVNÍK					DRUH PLAVIDLA					ZIMNÍ MĚSÍC					LEVNÝ OBCHOD			
	LATINSKÁ SPOJKA			ELEKTR. LÁTKA										ŽENA (NÁREČNĚ)				
	UGANDSKÁ HORA			KRYMSKÁ VESNICE										KLOVAT				
KŮŘ (BÁSNICKY)			ZÁHADY				ŘECKÝ BŮH VÁLKY						JIHOAFR. ÚZEMÍ					SLOVENSKÝ „SNAD“
FRANCOUZ. MALÍŘ			FRANCOUZ. LÉKAŘ				PODOBA					SOLIDNÍ ČLOVĚK						
						STVOŘENÍ						PATŘÍČÍ NADĚ						
RUSKÉ SÍDLO					HYBNÉ ÚSTROJÍ						VRTAK NA DŘEVO							
					HLAVA KLÁŠTERA						SMOTÁVAT							
NÁSILNĚ ZABÍRAT									OSLOVENÍ ŽENY							KONČETINA		
									BALKÁNSKÝ POKRM							KOUPACÍ NÁDOBA		
	MAĎARSKÝ ŽIT			OPŘENÍ					PROVĚST PODÁNÍ						SPZ VSETINA			
	ZDE			PRACOVAT NA STAVU					SLOVNĚ POMÁHAT						DOMÁČÍ ZVÍŘE			
UKAZOVACÍ ZÁJMENO			PODOBA				PATŘÍČÍ RITÉ							MYS				CHEMICKÝ PRVEK
			JMÉNO FILMOVÉ LVICE				LAPIT							NAPŮL TMÁVÁ				
ODSTRANIT SEKÁNÍM						SLOVENSKÝ „CHLAPEC“							PONOŘENÍ					
						PSOVITÁ ŠELMA							SOUTĚŽ KRÁSY					
	POVLÁVAT					HÁZET HNŮJ						RAKOUSKÝ SKLADATEL						
	KDO VODÍ PSY					RUKAMA ZDRAVIT						SLOVENSKÝ „KERIK“						
SEVRĚNÁ DLAŇ					POHNUTKA K ČINU						KILOGRAMY					NUŽE		
					SPANÍ POD ŠÍRAKEM						PŘEDLOŽKA					JSOUČÍ Z MOLDÁVIE		
STOVKY				VYMÝŠLET SI						ŘADRO					MÍT (NA VALÁŠSKU)			
				KARETNÍ HRA						PŘIDAT MICHÁNÍM					SLUŽEBNÍ POŘADÍ			
SPZ OLOMOUCE			PIVOTMAN						APARÁT									INICIÁLY HERCE KOHOUTA
			DRUH RYBY						FILMOVÁ PÍSEŇ									
VZNÁŠET PRÁVO VETA							KŘÍK (NÁREČNĚ)						NAŠE ŘEKA					
							ELEMENT CHŮZE						AMERICKÝ STÁT					
OSLOVOVAT „ONI“						POKOJ						ROSTLINA PSÍ ZUB						
						PŘEDLOŽKA						CVIČENÍ V KARATE						
MALÝ DÍL					PRVENSTVÍ						DRUH PTÁKA						SLOVENSKÝ „JESTLI“	POPĚVEK
					MZDA						LHŮTA (ZASTARALÉ)							
	SLOVENSKÁ ŠTÁTNÍ POISTOVNA (ZKRATKA)	POLNÍ MÍRA			PRANÁ										NÁŠEP ZKR. ORG. SPOJENÝCH NÁRODŮ			
	DOMÁCKY UVE				ŠVÉDSKÉ SÍDLO													
DRAVÝ PTÁK				ZAPISNÍK					REKREAČNÍ STAVENÍ					ODRŮDA PŠENICE				
				ZKRATKA NĚM. ŘÍŠ. DRAH					PŘEDLOŽKA					INICIÁLY KAČÍRKOVÉ				
ŠILHAT							DOPLNĚK ROZŠÍŘUJÍ- CÍ VYDANOU PC HRU											POMŮCKY: ANEL, BRO, BULOM, ÉL, ENOL, KALIZ, KŘEK, OBOA, PEM, TUAK
POSTAVY FRANC. PANTOMIM							DOMÁCKY OTAKAR					TRUDO- VITOST						

Tajenku pošlete do konce května 2023 na e-mail zpravodajvk@seznam.cz, případně vhodte do schránky **obecního úřadu**. Tajenka z minulého čísla: OBČANŮM VRANOVIC A KELČIC PŘEJEME NOVÝ ROK BEZ COVIDU. Odměnu získávají Zdeňka a Jiří Galdovi z Vranovic.

Cyklostezka: HOTOVÁ!

Dílo se podařilo! Bezmála 7 kilometrů dlouhou cyklostezku mezi Dobrochovem, Vranovicemi-Kelčicemi, Výšovicemi a Vřesovicemi už si užívají cyklisté, milovníci kolečkových bruslí i běžci.

„Téměř celá trasa vede přírodou a nabízí spoustu krásných výhledů na Předínu i další zajímavá místa našeho regionu. Největší radost mám ale z toho, že se nám podařilo zvýšit bezpečnost cyklistů a hlavně našich dětí,“ řekla starostka Irena Blažková.

Vybudování cyklostezky stálo 27 milionů. 85 % uhradil Státní fond dopravní infrastruktury a na zbylých 15 % se složily jednotlivé obce podle délky trasy na jejich katastru.

Do budoucna by se měla cyklostezka rozšířit z Výšovic až do Prostějova.

Alespoň kousek stezky si už projel nebo prošel asi každý. Nabízíme unikátní fotky z její výstavby a děkujeme firmám i lidem, kteří se na ní podíleli.

